

Так непомітно нас лишають дні,
Біжать вперед хвилини невблаганно,
Як гублять цвіт мрійливі яблуні,
Й зникають сонцем вигріті тумани.

Втіка під вечір сонечка тепло,
А вранці гаснуть зорі ясні, ширі,
Сповзе задуми хмарка на чоло,
Здригнеться серце, сповнене довіри.

І в ньому ніжно пісня защемить,
Занурившись в красу на виднокрузі.
На дно душі впаде чарівна мить,
Впаде, як небо в озеро на лузі.
